

УДК 343.322

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.05.115>

**АНАЛІЗ ПРАКТИКИ ЗАСТОСУВАННЯ СТ. 114-2
КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ
(НЕСАНКЦІОНОВАНЕ ПОШИРЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО НАПРАВЛЕННЯ,
ПЕРЕМІЩЕННЯ ЗБРОЇ, ОЗБРОЄННЯ ТА БОЙОВИХ ПРИПАСІВ В УКРАЇНУ,
РУХ, ПЕРЕМІЩЕННЯ АБО РОЗМІЩЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ
ЧИ ІНШИХ УТВОРЕНИХ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНІВ УКРАЇНИ
ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ, ВЧИНЕНЕ В УМОВАХ ВОЄННОГО
АБО НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНУ)**

Старко О.Л.,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри кримінального правосуддя та правоохоронної діяльності

Волинського національного університету імені Лесі Українки

ORCID: 0000-0002-7459-4337

Старко О.Л. Аналіз практики застосування ст. 114-2 Кримінального кодексу України (Несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану).

У статті проаналізовано практику розгляду справ за ст. 114-2 Кримінального кодексу України, яка передбачає відповідальність за несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану. Під час моніторингу судових рішень, розміщених у Державному реєстрі судових рішень за 2022 та 2023 роки, було виявлено та проаналізовано 112 обвинувальних вироків, постановлених судами за період із 24 березня 2022 р. по 31 грудня 2023 р. (за винятком тих вироків, інформація по яких заборонена для оприлюднення).

Встановлено, що більшість осіб було засуджено за ч. 2 ст. 114 КК України та ч. 3 ст. 114-2 КК України. З'ясовано питання про те, яка інформація найчастіше була предметом поширення. Виявлено найбільш типові форми активних дій як ознаки об'єктивної сторони злочину, особливості їх вчинення, найбільш поширені способи та знаряддя вчинення злочину та кваліфікуючі ознаки. На основі аналізу вироків зроблено низку висновків про типові мотиви цього злочину та особу винного, наявність/відсутність

широкого каяття, визнання вини. Виявлено певні тенденції щодо призначення покарання винним особам. Зокрема відмічено, що у 2022 р. суди активно застосовували інститут звільнення від відбування покарання з випробуванням (57 % засуджених), однак у 2023 р. 70 % винних осіб було призначено "реальне" позбавлення волі. У результаті узагальнення було окреслено найбільш типові кримінально-правові риси цього злочину.

З метою з'ясування особливостей портрету злочинця, здійснювався аналіз даних звіту "Про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення" за 2022-2023 рр. У результаті викладено узагальнення щодо соціально-демографічних та кримінально-правових ознаки особи винного. Зокрема, з'ясовано кількість виявлених за ст. 114-2 КК України осіб, їх структуру за статтю, віком, громадянством, освітою, зайнятістю, наявністю/відсутністю судимості, особливостями вчинення злочину (вчинення у співучасті, у стані сп'яніння). Окремі ознаки, такі як місце народження особи, сімейний стан, наявність на утриманні неповнолітніх дітей, непрацевдатних батьків було встановлено на основі моніторингу вироків. У результаті узагальнення цих даних, окреслено портрет особи злочинця.

Ключові слова: *судова практика, вирок, несанкціоноване поширення інформації, направлення, переміщення зброї, озброєння та бойові припаси, Збройні Сили України, особа злочинця, воєнний стан, засуджені особи.*

Starko O. Analysis of the practice of application of Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine (Unauthorized dissemination of information on the sending, movement of weapons, armaments and ammunition to

Ukraine, movement, movement or deployment of the Armed Forces of Ukraine or other military formations formed in accordance with the laws of Ukraine, committed under martial law or a state of emergency).

The article analyzes the practice of consideration of cases under Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine, which provides for liability for unauthorized dissemination of information on the sending, movement of weapons, armaments and ammunition to Ukraine, movement, relocation or deployment of the Armed Forces of Ukraine or other military formations formed in accordance with the laws of Ukraine, committed under martial law or a state of emergency. During the monitoring of court decisions posted in the State Register of Court Decisions for 2022 and 2023, 112 guilty verdicts were identified and analyzed, which were delivered by courts between March 24, 2022 and December 31, 2023 (except for those verdicts where information is prohibited for disclosure).

During the analysis of the guilty verdicts, it was found that most of the persons were convicted under Part 2 of Article 114 of the Criminal Code of Ukraine and Part 3 of Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine. The author also examines what information was most often disseminated. The author identifies the most typical forms of active actions as a sign of the objective side of the crime, the peculiarities of their commission, the most common methods and tools of crime and qualifying features. Based on the analysis of the verdicts, a number of conclusions are drawn about the typical motives for this crime and the identity of the perpetrator, the presence/absence of sincere remorse, and the confession of guilt. Certain trends in sentencing of perpetrators are identified. In particular, it is noted that in 2022, courts actively used the institute of release from serving a sentence with probation (57% of convicts), but in 2023, 70% of perpetrators were sentenced to «real» imprisonment. As a result of the generalization, the author outlines the most typical criminal law features of this crime.

In order to clarify the peculiarities of the offender's portrait, the data from the report «On Persons Who Committed Criminal Offenses» for 2022-2023 were analyzed. In particular, the number of persons identified under Art. 114-2 of the Criminal Code of Ukraine, their structure by gender, age, citizenship, education, employment, presence/absence of a criminal record, and the peculiarities of the crime (committed in complicity, while intoxicated) are determined. Certain characteristics, such as a person's place of birth, marital status, dependent minor children, and disabled parents, were identified through sentence monitoring. As a result of summarizing these data, the author outlines a portrait of the offender.

Key words: judicial practice, sentences, unauthorized dissemination of information, sending, movement of weapons, weapons and ammunition, the Armed Forces of Ukraine, identity of the offender, martial law, convicted persons.

Постановка проблеми. 24 березня 2022 р. Кримінальний кодекс (далі – КК) України було доповнено ст. 114-2 «Несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану». З цього часу в Україні сформувалась судова практика застосування цієї статті. Дослідження особливостей практики розгляду таких справ є вельми актуальним в умовах війни, оскільки дає можливість з'ясувати основні об'єктивні прояви цього діяння та особливості особи злочинця. Виявлення таких особливостей дасть змогу у подальшому удосконалити цю кримінально-правову заборону, а також слугуватиме орієнтиром у виробленні ефективніших шляхів запобігання цьому небезпечному діянню.

Метою дослідження є комплексний аналіз практики розгляду справ за ст. 114-2 КК України, даних офіційної статистики та виявлення на цій основі особливостей об'єктивних проявів злочину та характеристики особи злочинця.

Стан опрацювання проблематики. Оскільки діяння криміналізоване у березні 2022 р., проблемі кримінально-правової протидії присвячене невелике коло праць українських науковців-криміналістів. Це, зокрема праці В.К. Грищука, О.О. Дудорова, Р.О. Мовчана, О. Мурашина, М.І. Панова, С. Сороки, М.І. Хавронюка, які в основному присвячені кримінально-правовим аспектам цієї законодавчої новели.

Виклад основного матеріалу. У ч. 1 ст. 114-2 КК України передбачено основний склад – поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, у тому числі про її переміщення територією України, якщо така інформація не розміщувалася (не поширювалася) у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України чи Службою безпеки України або в офіційних джерелах країн-партнерів, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану (нетяжкий злочин). У ч. 2 ст. 114-2 КК України також передбачено основний склад, але відповідальність настає за поширення інформації про переміщення, рух або розташування Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, за можливості їх ідентифікації на місцевості, якщо така інфор-

мація не розміщувалася у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України або іншими уповноваженими державними органами, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану (тяжкий злочин). У частині 3 цієї статті передбачено кваліфікуючі ознаки – вчинення таких дій за попередньою змовою групою осіб, з корисливих мотивів, з метою надання такої інформації державі, що здійснює збройну агресію проти України, або її представникам, або іншим незаконним збройним формуванням, або якщо вони спричинили тяжкі наслідки (особливо тяжкий злочин).

Предметом злочину за ст. 114-2 КК України є інформація про зброю, озброєння, бойові припаси, розташування Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань. Обов'язковою ознакою об'єктивної сторони злочину є обстановка вчинення - воєнний або надзвичайний стан.

Аналіз 112 обвинувальних вироків, постановлених у 2022-2023 рр. за ст. 114-2 КК України (за даними Єдиного державного реєстру судових рішень) [1], дозволив виявити певні особливості як щодо предмета та ознак об'єктивної сторони, так і щодо суб'єктивних ознак та частково щодо особи злочинця.

Отже, стосовно предмета злочину. Дослідження вироків показало, що інформація, яка несанкціоновано поширювалась стосувалась: переміщення, руху або розташування особового складу ЗСУ, підрозділів територіальної оборони, блокпостів, військової техніки (танків, літаків, ЗРК, бойових машин піхоти, потягів з гаубицями), військових частин, військових містечок, військоматів, військових об'єктів (наплавного залізничного мосту), вогневих позицій, системи оборонних фортифікаційних споруд, бойових припасів калібру 155 мм, розташування та направлення ППО, результати ураження повітряних цілей, паролів для проїзду через блокпости. Проте, найчастіше поширювалась інформація про переміщення, рух, розташування ЗСУ, за можливості їх ідентифікації на місцевості (за даними 61 вироку). Слід зазначити, що вказана інформація поширювалась паралельно із інформацією про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну та переміщення її територією України (інформація міститься у 44 вироків). Тобто йшлося про розташування зброї та озброєння, яке застосовували військовослужбовці. У 7 вироків йшлося про поширення інформації про розташування та направлення систем ППО та результати ураження повітряних цілей. Такі діяння вчинялись у великих містах, зокрема у Києві та Одесі. Так, в м. Одеса громадянин Китаю зробив відеозапис роботи ППО та здійснюючи блогерську діяльність розмістив запис у себе на каналі, на-

давши при цьому коментар щодо місця, часу, характеристики звуків, фактів ураження цілі та наслідків влучання. Його дії було кваліфіковано за ч. 2 ст. 114-2 КК України та призначено покарання у виді позбавлення волі строком на 5 років із застосуванням ст. 75 КК України (іспитовий строк 1 рік) [2].

Стосовно об'єктивної сторони злочину. Більшість осіб (78 осіб) було засуджено за ч. 2 ст. 114-2 КК України (34 вироки із 42, постановлених у 2022 р. та 44 із 70, постановлених у 2023 р.). Ці особи поширювали інформацію про переміщення, рух або розташування Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, за можливості їх ідентифікації на місцевості.

За ч. 3 ст. 114-2 КК України було засуджено 26 осіб (6 осіб у 2022 р. та 20 осіб у 2023 р.). У переважній більшості випадків ці особи передавали інформацію представникам ФСБ РФ та представникам терористичних організацій ДНР та ЛНР (дані 17 вироків). Також були зафіксовані випадки, коли поширення інформації призводило до нанесення ворогом ракетних ударів, внаслідок яких гинули військовослужбовці та мирне населення, заподіювалась шкода цивільній інфраструктурі (дані 3 вироків).

За ч. 1 ст. 114-2 КК України було засуджено 8 осіб (2 особи у 2022 р. та 6 у 2023 р.). Цими особами була поширена інформація про військову техніку, боєприпаси без зазначення координат.

Під час моніторингу вироків було виявлено випадки вчинення злочину, передбаченого ст. 114-2 КК України у сукупності з такими кримінальними правопорушеннями: ст. 436-2 (4 випадки), ч. 1 ст. 263 (3 випадки), ч. 1 ст. 161 (1 випадок), ч. 1 ст. 368 (1 випадок).

Аналіз вироків показав, що найбільш поширеними формами діяння є розміщення зробленого власноруч відео, фото, карт-схем із зазначенням координат у соціальних мережах, а також надсилання їх іншим представникам ФСБ РФ, "ЛНР", "ДНР". Непоширеними є такі дії, як передавання інформації за допомогою ммс, смс, у телефонній розмові, при особистій зустрічі, шляхом написання коментарів у загальнодоступних чатах. Нетиповим для цього злочину є випадок, коли заборонена інформація була оприлюднена шляхом розміщення державним службовцем повідомлення в електронній системі "Prozoro", оголошення про проведення конкурсних торгів по облаштуванню приміщення військової частини. У повідомленні були зазначені географічні координати [3].

Щодо засобів поширення несанкціонованої інформації, зазначимо наступне. Більшість поширень здійснено через мережу Інтернет (соцмережі: Telegram – інформація у 61 вироків,

Tik-tok – у 5 вироках, Instagram – у 3 вироках, Фейсбук – у 2 вироках, Spaces.im – у 2 вироках, ВКонтакте – в 1 вироку, Однокласники – в 4 вироках, YouTube – у 2 вироках; месенжерах: Viber – у 7 вироках, WhatsApp – у 7 вироках). В одному вироку зазначалось, що інформація накопичувалась у хмарному середовищі комп'ютера, до якого мали доступ громадяни РФ. Знаряддям злочину у переважній більшості випадків був мобільний телефон, рідше стаціонарний комп'ютер, ноутбук.

Стосовно суб'єкта злочину, ним є фізична осудна особа, яка досягла 16 років. З метою виокремлення даних, які характеризують особу злочинця та на основі їх узагальнення, що дає змогу описати її портрет, нами було проаналізовано звіт Офісу Генерального прокурора України "Про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення" за 2022-2023 рр. (далі – Звіт) [4] та 112 обвинувальних вироків, постановлених судами України з 01.01.2023 р. по 31.12.2023 р. і які були оприлюднені у Державному реєстрі судових рішень. Під час моніторингу Звіту, було встановлено, що кількість виявлених за 2022-2023 рр. осіб, які вчинили злочин, передбачений ст. 114-2 КК України, становить – 245 осіб. Серед них, громадян України – 197, жінок – 63. Третина злочинів вчиняється особами у віці від 40 до 54 років (85 осіб), ще третина від 54 років і старше. За освітою – це переважно особи, які мають базову середню та профільну середню освіту (84 особи). Працездатними, але такими, що ніде не працюють і не навчаються на момент вчинення злочину були 87 осіб. Такими, що мали статус безробітних – 27 осіб. Як правило, особи, що вчинили даний злочин не мали судимості. Один злочин було вчинено за попередньою змовою групою осіб.

Моніторинг вироків дозволив виокремити та узагальнити дані про місце народження винних осіб, їх сімейний стан, наявність на утриманні дітей чи непрацездатних батьків, мотиви вчинення діяння та наявність визнання вини чи щирого каяття, які доповнюють у цілому соціально-демографічну, кримінально-правову та у деякій мірі, морально-психологічну картину структури особи злочинця.

Згідно інформації, яка міститься в обвинувальних вироках стосовно місця народження засуджених, уродженцями Донецької обл. є 32 особи, Харківської обл. – 13 осіб, Миколаївської обл. – 7 осіб, Дніпропетровської обл. – 6 осіб, Луганської обл. – 5 осіб, Одеської обл. – 4 особи, Черкаської обл. – 3 особи, м. Київ – 3 особи, Запорізької обл. – 2 особи, Чернігівської обл. – 2 особи, Чернівецької обл. – 2 особи, Автономної Республіки Крим – 1 особа, Закарпатської обл. – 1 особа, Кіровоградської обл. – 1 особа, Рівненської обл. – 1 особа,

Волинської обл. – 2 особи. Серед засуджених є ті, які народились в РФ – 11 осіб, Республіці Узбекистан – 1 особа, Німецькій Демократичній Республіці (м. Потсдам) – 1 особа, Чехії (м. Прага) – 1 особа, Китаї – 1 особа, Грузії – 2 особи, Білорусі – 2 особи.

За сімейним станом серед засуджених (в окремих вироках відсутня інформація про сімейний стан): одружених – 39 осіб, неодружених – 54. Із 93 засуджених, 24 особи мають на утриманні неповнолітніх дітей. Одна жінка на момент вчинення злочину мала грудну дитину, 2021 року народження.

Стосовно суб'єктивної сторони злочину. Вина полягає у прямому умислі. Мотиви цього злочину, як правило мають ідеологічне забарвлення. Зокрема, аналіз обвинувальних вироків показав, що мотивами були – виправдовування або заперечення збройної агресії РФ проти України, бажання допомогти ворогу, бажання заподіяти шкоду обороноздатності України, неприязні до Української держави, ностальгія за радянським минулим (за даними 71 вироку), корисливі спонукання (за даними 7 вироків).

У деяких випадках, несанкціоноване поширення інформації було вчинено з необачності, імпульсивно, випадково (за даними 13 вироків). Наприклад, в одному з вироків вказано, що особа вчинила поширення відповідної інформації "випадково, не обдумливо" [5]. Інша жінка зробила відеозапис переміщення ЗРК тривалістю 00 хв. 21 секунд та переслала свій подрузі і поширила його у Фейсбук. Її дії було кваліфіковано за ч. 1 ст. 114-2 КК України та призначено покарання у виді позбавлення волі строком на 4 р. із застосуванням ст. 75 КК України (іспитовий строк 1 рік) [6].

Мали місце випадки, де мотивом була зацікавленість діяльністю нашої держави щодо протидії агресору. Так, військовослужбовець строкової служби зробив фото фіксацію розташування військової частини та бойових припасів калібру 155 мм та неодноразово відправляв ці зображення з програмного застосунку «Google карти» з відміченими геоданими своїй дівчині, однокласнику та батьку. Його дії було кваліфіковано за ч. 2 ст. 114 КК України та призначено покарання у виді позбавлення волі строком на 5 років. На підставі ст. 75 КК України, військовослужбовця звільнено від відбування покарання з іспитовим строком тривалістю 3 роки [7].

Щодо практики призначення покарання. Аналіз 112 обвинувальних вироків показав наступне: 62 особам призначено "реальне" позбавлення волі, 46 особам – позбавлення волі із звільненням від відбування покарання (ст. 75 КК України).

Двом особам призначено штраф як основний вид покарання. Двом особам призна-

чено додаткове покарання у виді штрафу та позбавлення права обіймати посади у правоохоронних органах, органах державної влади. У деяких випадках застосовувалась спеціальна конфіскація знарядь вчинення цього злочину – мобільних телефонів, стаціонарних комп'ютерів, ноутбуків.

Щодо строків позбавлення волі. Позбавлення волі призначалось на строк 2 роки (5 особам), на строк 5 років, у тому числі 5 років і від 1 місяця до 6 місяців (40 особам), на строк 6 років (5 особам), на строк 7 років (3 особам), на строк 8 років (13 особам), на строк 9 років (5 особам), на строк 10 років (1 особі), на строк 11 років (2 особам), на строк 12 років (1 особі).

Слід підкреслити те, що дії 23 осіб кваліфіковано за ч. 3 ст. 114 КК України та призначено максимальні строки позбавлення волі – на 10, 11, 12 років. Поширення цими особами несанкціонованої інформації здійснювалось за таких обставин як: з метою надання інформації РФ, представникам ФСБ РФ та так званих ДНР, ЛНР.; з корисливих мотивів; призводило до нанесення ворогом ракетних ударів по особовому складу ЗСУ та складам боєприпасів, військовій техніці; вчинене було у сукупності із кримінальними правопорушеннями, передбаченими ст. 436-2, ст. 263, ст. 161 КК України.

У небагатьох випадках суди застосовували ст. 69 КК України. Пом'якшення покарання застосовувалось за відсутності ідеологічного мотиву вчиненого, щирого каяття, наявності 3 дітей на утриманні. Принагідно зауважимо, що 43 із 112 засуджених щиро покаялись у вчиненому, частково визнали вину 6 осіб, не визнали вину – 7 осіб (ті особи, які вчинили злочин з ідеологічних мотивів та у сукупності із ст. 436-2 "Виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників"). Решта осіб визнали вину повністю.

Під час моніторингу судової практики було виявлено випадки перегляду апеляційними судами справ за скаргою прокурорів. У двох випадках суди змінили вироки у частині призначення покарання. Зокрема, було скасовано застосування інституту звільнення від відбування покарання [8] та збільшено строки позбавлення волі.

Якщо порівнювати практику призначення покарання винним особам за роками, ми помітили, що у 2022 р. суди активніше застосовували інститут звільнення від відбування покарання з випробуванням, навіть щодо осіб, дії яких кваліфіковані були за ч. 2 ст. 114-2 КК України. Натомість у 2023 р., цей інститут застосовувався рідше, а максимальні строки позбавлення волі і за ч. 2 і за ч. 3 ст. 114-2 КК України призначались частіше.

Висновки. Узагальнюючи наведені дані, можна виокремити найбільш характерні риси особи, яка вчиняє злочин, передбачений ст. 114-2 КК України (несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану), у тому числі визначивши типові об'єктивні ознаки його складу.

Це чоловік віком від 40 до 60 років, громадянин України, уродженець Донецької області, неодружений, працездатний, але такий, що ніде не працює і не навчається, має базову середню або профільну середню освіту, не має судимості, злочин вчиняє одноособово. Діючи з ідеологічних спонукань, громадянин поширює через соцмережу Telegram інформацію про переміщення, рух або розташування особового складу Збройних Сил України, що можна ідентифікувати на місцевості (ч. 2 ст. 114-2 КК України). Визнає свою вину. Винній особі найчастіше призначалось покарання у виді позбавлення волі строком на 5 років.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>.
2. Вирок Приморського районного суду м. Одеси від 29 листопада 2023 р. Справа № 522/21401/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/115266129>.
3. Вирок Снятинського районного суду Івано-Франківської області від 06 лютого 2023 р. Справа № 351/130/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/108945422>.
4. Про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення (2022-2023 рр.). URL: <https://gr.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravororushennya-2>.
5. Вирок Ковельського міськрайонного суду Волинської області. Справа № 159/4287/22. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/10730449>.
6. Вирок Автозаводського районного суду м. Кременчука 11 вересня 2023 року. Справа № 524/6006/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/113343586>.
7. Вирок Маньківського районного суду Черкаської області від 20 січня 2023 р. Справа № 701/50/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/108497741>.
8. Вирок Харківського апеляційного суду від 23 березня 2023 р. Справа № 953/5792/22. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/109762845>.